Трішки туману і трішки інею,
неба льодинку холодну —
на шлях…
Вечір, мов казка, над Україною
казка, як вечір,
аж синьо в очах…

Там, за тополями,
за огорожами,
де місто тікає на ніч в степи —
все запорошене,
все насторожене,
вся Україна заслухалась —
і не спить…

25 січня 1968 р.